

реномето на един развратник. Той изявява желание да се запознае с българската депутация и изказва пред нея готовност да се притече на помощ на българския народ, към когото, едва ли не от рождението си, хранил най-големи симпатии. Този австрийски поручик е Фердинанд Сакс-Кобург-Готски, бъдещият княз на България и цар на българите.

Той е син на един германски княз и на една френска принцеса. От баща си е наследил жаждата за власт и неограничено господство на един германски теократ, неговите държавно-политически идеи, които започват и свършват с теорията за божествения произход на кралската власт, и гордостта и надмеността на германската раса, а от майка си, бурбонската принцеса Клементина, — финността, ловкостта и хитростта на един френски дипломат и жаждата за блъсък и разкош на френските крале. Не ще бъде безинтересно да споменем, че майка му Клементина е най-малката дъщеря на френския крал Луи Филип, който царува в Франция от 1830 — 1848 г. и когото свали, заради неговото противонародно управление, една революция — тая от 1848 г. В калъската, с която Луи Филип със семейството си е бягал, за да се спаси в Англия, се е намирала и дъщеря му Клементина, майка на Фердинанда и първа негова политическа учителка и наставница.

Този потомък на бурбоните и на германските теократи дойде в 1887 г. да царува над един крайно демократичен, прост, добродушен и трудолюбив народ. Но дошъл като чужденец, той царува като чужденец и си отиде като такъв. Неговият произход и неговото възпитание, жаждата му за власт и за господство не му позволиха да разбере и се съобрази с чувствата и желанията, с характера и